

KING CYRES GOD'S SHEPHERD கோரேஸ் ராஜா தேவனுடைய மேய்ப்பன்

எஸ்றா 1:1-11; 2:64-70

“அவர் கிருபை செய்ய விரும்புகிறபடியால் அவர் என்றென்றைக்கும் கோபம் வையார்.” மீகா 7:18

புறஜாதியார் தெய்வங்கள் எல்லாம் பழிவாங்கும் குணம் கொண்டவர்கள். வேதாகமத்தில் தேவன் மட்டுமே அன்புடையவராயிருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. 136ஆம் சங்கீதத்தில் “அவர் கிருபை என்றுமுள்ளது” என்று அநேகம் தடவை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீதி, ஞானம், அன்பு மற்றும் வல்லமையுள்ள நமது தேவனை எப்படி தவறாக உலகத்துக்கும் சபைக்கும் சித்தரிக்கிறார்கள். அவரது சிருஷ்டிகளில் பெரும்பாலானவர்களை நித்திய ஆக்கினையில் போடுவதில் சந்தோஷப்படுகிறவர் என்று கூறுகிறார்கள். இதுதான் அவரது ஏற்பாடாக இருக்குமானால், ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவுவரை அவர் அறிந்திருப்பாரானால், அவர் அதில் பிரியப்படுகிறார், அவர்களது ஆக்கினையை நோக்கங்கொண்டார் என்பதை நிச்சயம் நிரூபிக்கும். ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தையின் சரியான விளக்கத்திற்கு நமது கண்கள் திறக்கப்பட்ட போது, அவரது குணலட்சணம் எப்படி நமது கண்களுக்கு முன்பாக மகிமையடைந்து நமது அன்பையும் நமது பக்தியையும் கட்டளையிடுகிறது! அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறது போல தெய்வீக அன்பே நம்மை விசுவாசத்துடனும் கீழ்ப்படிதலுடனும் இருக்கும்படி கட்டுப்படுத்துகிறது.

இன்றைய பாடமானது, இஸ்ரவேலர்கள் பாபிலோனிய சிறையிருப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் பாலஸ்தீனாவுக்கு திரும்புதலைப் பற்றியது. இந்த திரும்பி வருதல் தீர்க்கதரிசி எரேமியா வாயினால் சொல்லப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தையின் சரியான நிறைவேறுதலாக இருந்தது. தீர்க்கதரிசி பட்டணத்தின் அழிவை மாத்திரமல்ல, ஜனங்கள் எழுபது வருடங்களுக்கு, பிறகு திரும்பி வருவதையும் சரியாக கூறினார். (எரேமியா 25:12; 2 நாளாகமம் 30:22,23)

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட வேத வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும்படி நாங்கள் ஆலோசனை கூறுகிறோம். எருசலேம் பட்டணமும் அவர்கள் தேசமும் எழுபது வருடம் பழாக்கப்படும் என்பது முன்னரே கணிக்கப்பட்டது. சிலர் பட்டணத்தின் பாழ்க்கடிப்புக்கு இருபது வருடங்களுக்கு முன்னரே சிறைப்பட்டு போனார்கள். அநேகர் இதை எடுத்துக்கொண்டு எழுபது வருடங்களை கணக்கிடுகிறார்கள். இப்படியாக அந்த இருபது வருடங்கள் தனியாக இருக்கிறது. சரித்திர உண்மைகள் இந்த தவற்றின் மூலம் கட்டப்பட்டன. ஆகையால் அநேகர் வேதவாக்கியங்களுக்கு மாறான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேதாகமம் அளவுகோலாக இருந்தால், அதன்படி நாம் நிற்க வேண்டும்.

இஸ்ரவேலர் பாபிலோனிய சிறையிருப்பிலிருந்து விடுதலையைச் சார்ந்த ஆச்சரியமான காரியங்களில் ஒன்றாக ஏசாயா தீர்க்கதரிசி முன்னரே கோரேஸை குறிப்பிட்டு, அவர் தேவனுடைய மேய்ப்பன் என்று அழைத்தது இருக்கிறது. “கோரேஸைக் குறித்து, அவன் என் மேய்ப்பன்; அவன் எருசலேமை நோக்கி; நீ கட்டுப்படு என்றும் தேவாலயத்தை நோக்கி; நீ அஸ்திபாரப்படு என்றும் சொல்லி, எனக்கு பிரியமானதையெல்லாம் நிறைவேற்றுவான்.” (ஏசாயா 44:28) புனிதமற்ற உலக சரித்திரமானது கோரேசைப் பற்றி கூறுகிறதாவது: “கருணையுள்ளவன், கனிவானவன், நீதியுள்ளவன், மனிதர்களை மனிதனாக மதிப்பவன், மனிதர்களை வெறும் கருவிகளாக பயன்படுத்தவோ அவர்களை புறக்கணிக்கவோ மாட்டான். இதற்கு முன்பு உலகம் கண்டிருந்தவர்களைக் காட்டிலும் முற்றிலும் மாறான ஒரு வெற்றி வீரன்.” புளூடார்க் என்ற கிரேக்க தத்துவ ஞானி கூறுகிறதாவது: “ஞானம், நற்குணம் மற்றும் பெருந்தன்மையில் எல்லா ராஜாக்களையும் மிஞ்சியவன்.”

கோரேஸ் ராஜாவின் புதிய முறைமை

மற்ற தேசங்களிலிருந்து ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளை பாபிலோனுக்கு கொண்டு வந்து அவர்களை ஒரே மாதிரியாக மாற்றி அதில் சிறப்பானவர்களை தேர்ந்தெடுப்பது நேபுகாத் நேச்சாரின் அரசாங்க கொள்கை. ஆனால் கோரேஸ், பாபிலோனிய பேரரசை ஜெயங்கொண்டு அதிகாரத்துக்கு வந்த போது முன்னிருந்தவர்கள் கடைபிடித்த முறைமை திருப்திகரமாக இல்லை என்பதைக் கண்டான். கலப்படமான கல்தேய ஜனங்கள் தேசபக்தி இல்லாதிருந்தனர். கோரேஸ் உலகத்தை ஆளுகை செய்ய எதிர்மாறான திட்டத்தைக் கைக்கொண்டான். அவன் யூதர்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டிற்கு திரும்ப அனுமதித்ததோடல்லாமல் அவர்களுக்கு உதவியும் செய்தான். பாபிலோனுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட மற்ற தேசத்தார்களுக்கும் இதே போல செய்தான்.

யூதர்களுக்கு விடுதலையை அறிவித்து கோரேஸ் ராஜா கூறியவைகளின் சுருக்கம்: “பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேஸ் கூறியதாவது: பரலோகத்தின் தேவனாகிய யேகோவா பூமியின் ராஜ்யங்களையெல்லாம் எனக்குத் தந்தருளி, யூதாவிலுள்ள எருசலேமிலே தமக்கு ஆலயத்தைக் கட்டும்படி எனக்கு கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அவருடைய ஜனங்கள் எல்லாரிலும் எவன் உங்களுக்குள் இருக்கிறானோ, அவனோடே அவன் தேவன் இருப்பாராக ; அவன் யூதாவிலுள்ள எருசலேமுக்கு போய் இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய யேகோவாவுக்கு ஆலயத்தைக் கட்டக்கூடவன். எருசலேமிலே வாசம் பண்ணுகிற தேவனே தேவன். அந்த ஜனங்களில் மீதியாயிருக்கிறவன் எவ்விடத்தில் தங்கியிருக்கிறானோ, அவ்விடத்து ஜனங்கள் எருசலேமிலுள்ள தேவனுடைய ஆலயத்திற்கென்று அவ்விடத்தில் உற்சாகமாய் காணிக்கை கொடுத்து அனுப்புகிறதுமன்றி, அவனுக்கு பொன், வெள்ளி முதலிய திரவியங்களையும், மிருக ஜீவன்களையும் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும்.” கட்டுமான வேலைக்கும் ராஜா சுதந்திரம் கொடுத்து, பொக்கிஷதாரர் மூலமாக இஸ்ரவேலரிடம் கொடுத்தனுப்பிய ஆலயத்தின் பணிமுட்டுகள் சிறியதும் பெரியதுமாக மொத்தம் ஐயாயிரத்து நானூறு ஆகும்.

மரபு வழி சரித்திரம் கூறுகிறதாவது: இஸ்ரவேலர்கள் அரேபியா பாலைவனத்தில் பாதுகாப்புக்கு ஒரு ஆயிரம் வீரருடனான குதிரைப்படையுடன் ஏசாயா 48:20,21க்கு இசைவாக கம்பீர சத்தத்துடன் பாடல் பாடிக்கொண்டு சென்றார்கள். “பாபிலோனிலிருந்து புறப்படுங்கள்; கல்தேயரை விட்டு ஓடி வாருங்கள்; கர்த்தர் தம்முடைய தாசனாகிய யாக்கோபை மீட்டுக்கொண்டார் என்று சொல்லுங்கள். இதை கெம்பீர சத்தமாய் கூறிப் பிரசித்தப்படுத்துங்கள், பூமியின் கடையாந்தரம் மட்டும் வெளிப்படுத்துங்கள்.”

தேவனுடைய சுத்தீகரிக்கும் வார்த்தை

இஸ்ரவேலர்கள் அவ்வப்போது விக்ரிகாராதனைக்குள் சென்றதைக் குறித்து நாம் வியப்படைந்தால், அவர்கள் மொத்தமாக அவ்வப்போது விக்ரிகாராதனையிலிருந்து, பாபிலோனிலிருந்து திரும்புவதைக் குறித்தும் நாம் வியப்படைவோம். இது அவர்களிடையே அறிப்படாமல் கூட இருந்தது. அவர்கள் பாபிலோன் ஆறுகள் அருகே உட்கார்ந்து பாழடைந்த நிலையில் “சீயோனை நினைத்துக் அழுதார்கள்.” அவர்கள் தேவனுடைய சுதந்தரராக இருந்த போது தேவன் அவர்களுக்கு அளித்திருந்த கிருபையான வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்து அவர்களது எண்ணங்கள் பின்னோக்கி பயணித்தது. பிறகு விடுதலைக்கான நம்பிக்கை இரட்சகரிடம் ஜெபத்தில் கொண்டு சென்றது. சிறையிருப்பின் விளைவு சிறப்பானதாக இருந்தது. கோரேஸ் ராஜா அளித்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டவர்கள் கர்த்தரை கணப்படுத்தி அவரது வாக்குத்தத்தில் நம்பிக்கை கொண்டார்கள். தீரும்பி வந்த மொத்த ஜனங்களும் எருசேலம் நகரத்தில் குடியேறினார்கள். (நேபுகாத் நேச்சார் நகரத்தை பாழாக்கிய போது சிதறடிக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் அதிகமானவர்கள்) ஐம்பதியாயிரம் பேர் திரும்பி வந்தார்கள்.

அந்தக் காலத்தைக் குறித்து பேராசிரியர் அடனே (Addeney) குறிப்பிட்டிருக்கிறதாவது: “யூதர்கள் இப்போது தங்களை ஒரு சபையாக அமைத்துக் கொண்டார்கள். அவர்களது தலைவர்களின் பிரதானமான அக்கறை அவர்களது மத வாழ்க்கை மற்றும் குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி செய்வது, பிரத்தியேகத் தன்மை என்கிற கொள்கை யூதாயிசத்தை பாதுகாத்தது. இது ஒரு கடுமையான மற்றும் சம்பிரதாயமான பிரயோகம். இது உலகத்திலிருந்து பிரிந்திருக்கும் கொள்கை, கிறிஸ்துவம் அப்போஸ்தலர்களும் இதை சபைக்கு கட்டளையாக கொடுத்தனர். அதை புறக்கணித்தால், ஒரு ஆறானது கரைகளை உடைத்துக்கொண்டு உப்பு நீர் ஏரி மற்றும் சதுப்பு நிலங்களில் பரவி கடையியில் பாலைவன மணல் மூலம் விழுங்கப்படும்.”

இந்த காலத்தைக் குறித்து Dr. பெலவுபெட் (Dr. Peloubet) கூறுகிறதாவது: “நாடு கடத்துதல் பிரிந்த இரண்டு ராஜ்யங்களின் பிரதிநிதிகளை ஒன்றாக கொண்டு வந்தது. இரண்டாக இருந்த ராஜ்யத்தை ஒன்றாக்கி, பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் இரும்பை உலையில் வெட்டிச் செய்வது போல இணைத்தது.” இந்த இணைப்பை தேவன் எசேக்கியேல் 37:15-28இல் இரண்டு கோல்கள் மூலம் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு கோலில் “யூதா” என்றும் இன்னொரு கோலில் “இஸ்ரவேல் புத்திரர் என்றும் எழுதப்பட்டது. இந்த இரண்டு கோல்களும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டது. அவை உன் கையில் ஒன்றாகும்.” இது ஜனங்களின் முன்னிலையில், இஸ்ரவேலர் நாடு கடத்தப்பட்டு கி.மு.722 இல் பாபிலோனுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது காண்பிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது சமாரியா அழிக்கப்பட்டு யூதாவின் கைதிகள் இணைந்தனர். “அவர்களை இஸ்ரவேலின் மலைகளாகிய தேசத்திலே ஒரே ஜாதியாக்குவேன்; ஒரே ராஜா அவர்கள் எல்லாருக்கும் ராஜாவாக இருப்பார்; இனி அவர்கள் இரண்டு ஜாதியாக இருப்பதில்லை; இனி அவர்கள் இரண்டு ஜாதிகளாக பிரிவதில்லை.” இப்படியாக “காணாமல் போன புத்து கோத்திரம்” இல்லாமல் போனதை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கான தேடுதல் நடக்கிறது.